

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 14.12.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

HANS GRAF dirigent
ZIYU HE violina

LUDWIG VAN BEETHOVEN
EGON WELLESZ
JOHANN STRAUSS ML.

PLAVI CIKLUS

JER NISTE ČULI SVE!

PLAVI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

HANS GRAF dirigent

ZIYU HE violina

LUDWIG VAN BEETHOVEN

KONCERT ZA VIOLINU I

45'

ORKESTAR u D-duru, op. 61

Allegro ma non troppo

Larghetto

Rondo: Allegro

EGON WELLESZ

PROSPEROVA ČARANJA, pet simfonijskih

30'

stavaka prema Shakespeareovoj *Oluji*, op. 53

Prosperovo čaranje

Arijel i oluja

Arijelov pjev

Caliban

Ferdinand i Miranda

JOHANN STRAUSS ML.

CARSKI VALCER, op. 437

11'

HANS GRAF dirigent

Poznat po širokom repertoaru i kreativno osmišljenim programima, istaknuti austrijski maestro **Hans Graf** jedan je od najcjenjenijih glazbenika današnjice.

Šef dirigent Houstonskoga simfonijskog orkestra od 2001. do 2013. godine, najdugovječniji je šef dirigent u povijesti toga orkestra. Prije Houstona, osam sezona bio je šef dirigent Filharmonije iz Calgaryja, a istu je funkciju šest godina obnašao i u Nacionalnom orkestru regije Aquitaine iz Bordeauxa. Vodio je Mozarteum-orkestar u Salzburgu od 1984. do 1994., kao i Baskijski nacionalni orkestar od 1994. do 1996. godine.

Redoviti je gost dirigent vodećih sjevernoameričkih orkestara, a među recentnim i nadolazećim angažmanima zabilježio je nastupe s orkestrima iz Clevelanda i Philadelphie, Newyorškom i Losangeleskom filharmonijom, orkestrima Bostona, San Francisca, St. Louisa, Cincinnatija, Nationala, Detroita, Dallasa, Baltimorea, Indianapolisa, New Jerseyja, Milwaukeea, Colorada i Utaha, kao i s poznatim Komornim orkestrom St. Paula, među ostalima.

U Carnegie Hallu debitirao je 2006. uz Houstonske simfoničare, a u tu prestižnu dvoranu vratio se već

dogodine uz Orkestar sv. Luke iz New Yorka. Uz Houstonski orkestar ponovno je nastupio u Carnegieu 2010., priredivši newyoršku premijeru programa *Planeti - Odiseja u HD-u*, u kojemu je izvodio Holstove *Planete* uz projekcije ekskluzivnih fotografija NASA-inih istraživanja sunčeva sustava. Posljednji zajednički nastup uz Simfoničare iz Houstona u Carnegieu zabilježio je 2012., u sklopu Proljetnoga glazbenog festivala, na koncertu s djelima Dmitrija Šostakoviča.

U Europi je dirigirao Bečkom i Londonskom filharmonijom, Bečkim simfoničarima, Kraljevskim Concertgebouw-orkestrom i Leipziškim Gewandhaus-orkestrom, ali i Sanktpeterburškom filharmonijom, Njemačkim simfonijskim orkestrom iz Berlina, Orkestrom Bavarskoga radija, Rotterdamskom filharmonijom, Budimpeštanskim festivalskim orkestrom, Dresdenskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Danskoga radija i Filharmonijom Nizozemskoga radija, među ostalim. Stalni je gost dirigent simfoničara iz Sydneyja i Aucklanda, kao i filharmoničara iz Hong Konga, Malezije i Seoula.

Godine 2010. vodio je Houstonske simfoničare na turneji Ujedinjenim Kraljevstvima, koja je uključila čak dva nastupa u Barbicanu u Londonu, kao i koncerte u Birminghamu, Edinburghu, Leedsu i Manchesteru. Dvije godine kasnije s istim je orkestrom održao prvi nastup jednoga velikog američkog orkestra na Svjetskome festivalu orkestara u Moskvi, predstavivši dva programa koji su uključili Brucknerovu Devetu simfoniju, rusku premijeru simfonije *Doctor Atomic* Johna Adamsa te Šostakovičevu 11. simfoniju, po prvi puta izvedenu u tumačenju jednoga američkog orkestra na ruskome tlu.

Tijekom ljeta 2013. vratio se na Salzburške svečane igre izvedbama čak tri programa, koji su donijeli novo djelo austrijskoga skladatelja Gerharda Wimbergera uz Mozarteum-orkestar, kao i neobičnu multimedijску TV produkciju Mozartove *Otmice iz saraja* uz Cameratu Salzburg. Nastupio je i na drugim prestižnim europskim festivalima kao što *Maggio Musicale* u Firenzi te festivalima u Bregenzu te u Aixu u Provansi. Među američkim festivalima na kojima je gostovao ističu se oni u Tanglewoodu i Aspenu, a uz njih i Blossom Music Festival, potom Grant Park Music Festival u Chicagu te *Bravo!* - Vail Valley Music Festival gdje je srpnja ove godine predvodio Newyoršku filharmoniju.

Iskusni operni dirigent, debitirao je u Bečkoj državnoj operi 1981. te otad među ostalim ravnao produkcijama u opernim kućama Berlina, Münchena, Pariza i Rima. Njegov široki repertoar obuhvatio je i nekoliko svjetskih premijera, a među novijim angažmanima ističe *Parsifala* u Züriškoj operi, *Borisa Godunova* u Opéra national du Rhin u Strasbourgu, kao i rijetko postavljaju operu *Die Feuersnot* Richarda Straussa u slavnoj Volksoperi u Beču, za čiju je izvedbu primio Nagradu austrijskog muzičkog teatra 2014. godine.

Snimao je za EMI, Orfeo, CBC, Erato, Capriccio i JVC, a njegova ekstenzivna diskografija sadrži integralne snimke Mozartovih i Schubertovih simfonija, premijernu snimku opere *Es war einmal* Alexandera von Zemlinskog te kompletni orkestralni opus Henrija Dutilleuxa, koji je snimio pod skladateljevom supervizijom uz Nacionalni orkestar regije Aquitaine iz Bordeauxa za BMG Arte Nova. Njegove snimke uz Houstonske simfoničare uključuju Bartókova *Drvenog kraljevića* za Koch International, Zemlinskyjevu Lirsku simfoniju, Tri stavka iz Bergove Lirske suite te Mahlerovu *Pjesmu o zemlji* za Naxos, kao i DVD-izdanje projekta *Planeti*. Među recentnim snimkama ističu se i snimka cjelokupnog opusa za violu i orkestar Paula Hindemitha uz Tabeu Zimmermann i Njemački simfonijski orkestar iz Berlina, te snimka uživo kantate *Carmina Burana* s Londonskom filharmonijom. Usto, snimka izvedbe uživo *Wozzecka* sa Houstonskim simfoničarima objavljena za Naxos u proljeće 2017., nagrađena je Grammyjem za najbolju snimku opere u 2018. godini, kao i nagradom ECHO Klassik 2017. za najbolju snimku opere u kategoriji opere 20. i 21. stoljeća.

Rođen nedaleko Linza, glazbeno obrazovanje započeo je učeći violinu i klavir. Nakon studija klavira i dirigiranja na Visokoj glazbenoj školi u Grazu, studij je nastavio kod Franca Ferrare i Serguía Celibidachea u Italiji te Arvidsa Jansonsa u Rusiji. Odlikovan je Ordenom Legije časti Francuske vlade za postignuća u promicanju francuske glazbe u svijetu, kao i Zlatnim ordenom časti za zasluge u Republici Austriji. Professor emeritus je orkestralnog dirigiranja na Sveučilištu Mozarteum u Salzburgu.

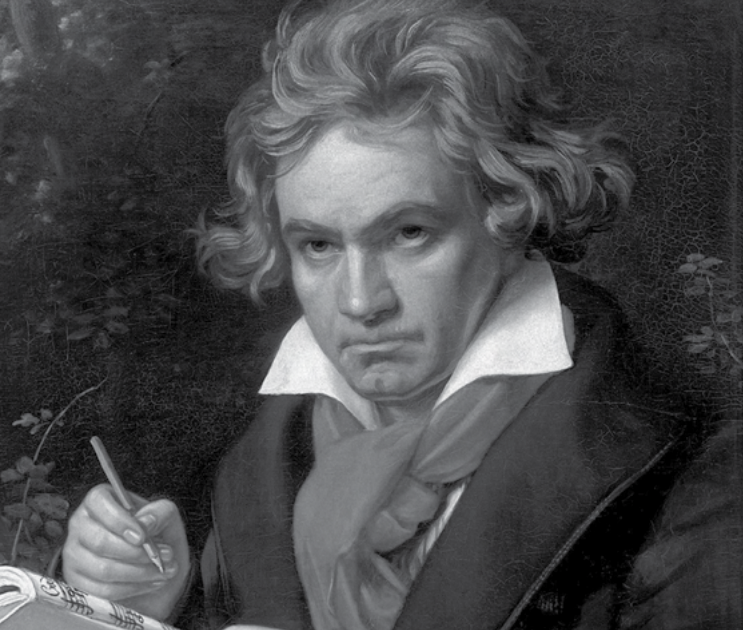
ZIYU HE violina

Izvanredni mladi violinist **Ziyu He** bio je među najmlađim solistima koji su debitirali u Musikvereinu, s Bečkom filharmonijom pod ravnanjem Adama Fischera 2017. godine, u dobi od samo 18 godina. Također je nastupao s Orkestrom Marijinskog kazališta i Valerijem Gergijevim, Nacionalnim simfonijskim orkestrom RAI-a iz Torina, Salzburškim komornim solistima i Kineskom filharmonijom.

U sezoni 2018./2019. prvi će put nastupiti s Toskanskim orkestrom, Zagrebačkom filharmonijom, Singapurskim simfonijskim orkestrom i Bečkim komornim orkestrom s kojim će izvesti Mozartovu *Sinfoniu concertante* pod ravnanjem Jojija Hattorija. Usto priprema recitale u bečkom Konzerthausu u sklopu programa *Veliki talenti*. Član je Trija *Altenberg* iz Beča.

Godine 2016. pobijedio je na Međunarodnom natjecanju *Mozart* u Salzburgu, kao i na Natjecanju *Yehudi Menuhin*, a 2014. predstavljao je Austriju na Euroviziji mladih glazbenika, osvojivši prvo mjesto.

Ziyu He violinu je počeo svirati u rodnoj Kini u dobi od pet godina. Sa samo deset godina Paul Roczek pozvao ga da dođe studirati kod njega u Salzburg na Sveučilište *Mozarteum*, gdje nastavlja magisterijski studij s Benjaminom Schmidom.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

KONCERT ZA VIOLINU I ORKESTAR u D-duru, op. 61

Jedino koncertantno djelo napisano za violinu solo **Ludwig van Beethoven** (Bonn, 1770. - Beč, 1827.) skladao je u kratkome vremenskom razdoblju od studenoga do prosinca 1806. godine. Taj po svemu sudeći jedinstveni trenutak nadahnuća nije došao nimalo slučajno, budući da se skladatelj do tada već prilično "izvještio" u pisanju za ovaj instrument.

Još kao mladić učio je svirati violinu, a potom i violu, te se tek kasnije posvetio klaviru i skladanju. Ranih 1790.-ih započeo je pisati violinski koncert u C-duru, no nikada ga nije dovršio. Na prijelazu u 19. stoljeće skladao je i dvije Romance za violinu i orkestar, a do 1806. dovršio je i devet od ukupno deset sonata za violinu i klavir. Takav gotovo "školski" put posve je logično slijedio Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 61, djelo koje je Beethoven posvetio svomemu dugogodišnjem prijatelju Stephanu von Breuningu, a napisao ga na poticaj drugoga prijatelja, violinista Franza Clementa, koji je skladbu i prouzveo.

Beethoven i Clement upoznali su se godine 1794. kada je bečki violinist imao trinaest godina i bio

na sigurnom putu osvajanja čitave Europe, napose Londona, svojim virtuoznim sviračkim umijećem. Bili su prijatelji i kolege, a Clement je, kao koncertni majstor i dirigent orkestra u Theater an der Wien, godine 1805. priredio premijeru prve verzije Beethovenove opere *Fidelio*.

Navodno je Carl Czerny izjavio da je Beethoven dovršio zadnje stranice svojega Koncerta samo dva dana uoči praižvedbe 23. prosinca 1806. u Theater an der Wien. Clement je, stoga, veći dio novoskladanoga djela morao praižvesti čitajući s lista. Izgleda da mu ova okolnost ipak nije stvarala većih problema, a da se doista radilo o izuzetnom virtuozu govori i činjenica da je te iste večeri na jednoj jedinoj žici izveo niz (vrlo vjerojatno vlastitih) varijacija - držeći pritom violinu gornjom stranom prema dolje.

Anton Schindler, kroničar Beethovenova života, pisao je 1840. da praižvedba nije imala osobitoga uspjeha kod bečke publike i kritike, koja je ostvarenje Clementova prijatelja ocijenila predugačkim, bez pravoga kontinuiteta, s upornim, prilično zamarajućim ponavljanjem nekih sasvim prosječnih pasaža.

20. travnja 1807. Beethoven je prodao nekolicinu djela uključujući i Koncert za violinu londonskome nakladniku i pijanistu Muziu Clementiju, a Clementi ne samo da je objavio Violinski koncert nego je potaknuo i verziju djela za klavir i orkestar. Tijekom rada na klavirskoj inačici Beethoven je učinio i novu reviziju solističke dionice violine, i ta je finalna verzija ona koju poznajemo i danas. Zanimljivo je da je verzija za klavir objavljena najmanje šest mjeseci prije "originala" za violinu.

Bilo kako bilo, tijekom Beethovenova života sudbina Violinskog koncerta nije se promijenila od recepcije koju je djelo zaprimilo na praižvedbi. Koncert je ostao u sjeni drugih skladateljevih ostvarenja, posebice njegovih simfonija i klavirskih koncerata. Schindler potvrđuje: "... i violinisti i klaviristi odbacili su djelo, a violinisti su čak tvrdili da ga je nemoguće odsvirati".

I tko zna kakva bi povijest ovoga Koncerta bila, da ga četrdesetih godina 19. stoljeća nije prigrio glasoviti violinist Joseph Joachim! On je djelo prvi put izveo 1844. u Londonu s orkestrom Filharmonijskog društva

pod ravnanjem Felixa Mendelssohna-Bartholdyja - na sveopće odobravanje i publike i kritike. A virtuoz Joachim imao je tada samo trinaest godina! Od tada ovaj je Koncert postao Joachimov omiljeni koncertantni komad te uz Bachovu Chaconnu skladba koju je najčešće i najradije izvodio. A kadence - pravi "poligoni" za iskazivanje solističkog virtuozieta i muzikalnosti - koje je Joachim osmislio za ovo djelo - do danas su ostale standard prema kojemu se odmjerava svaki solist virtuoz.

Uz Joachimovu "preporuku", Koncert je postao nezaobilaznim dijelom svjetske violinističke baštine. Kada su 1996. u jednome britanskom glazbenom časopisu upitali jednog od najvećih violinista današnjice - Maksima Vengerova koji je već tada uživao status violinističke zvijezde - planira li snimiti Beethovenov Violinski koncert i kada će to napokon učiniti, njegov je odgovor glasio da ga menadžeri stalno nagovaraju, ali da on još uvijek "nije spreman" na takav izazov. A za sobom je u tome trenutku već imao trajno zabilježene snimke Sibeliusovog, Čajkovskijevog, Glazunovljevog, Nielsenovog, prvog Paganinijevog, Stravinskijevog, Mendelssohnovog, Bruchovog, prvog Šostakovičevog i istog Prokofjevlijevog violinskog koncerta! U međuvremenu je snimio i brojne druge, pa i Beethovenov Violinski koncert. No njegova tadašnja izjava posve jasno svjedoči o koliko kompleksnom je ostvarenju riječ te s kojim mu strahopoštovanjem i respektom pristupaju čak i najbolji violinisti kroz mnoge generacije.

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

EGON WELLESZ

PROSPEROVA ČARANJA, op. 53

Da je kojim slučajem u Austriji ožujka 1938. provedena anketa s pitanjem kojega biste skladatelja u tome trenutku uvrstili u društvo najistaknutijih austrijskih autora, ime **Egona Wellesza** (Beč, 1885. - Oxford, 1974.) bez ikakve sumnje našlo bi se na tome popisu.

Nakon što je Bečka filharmonija 19. veljače 1938. praiizvela njegovu simfonijsku suitu *Prosperos Beschwörungen* (*Prosperova čaranja*) pod dirigentskom palicom Brune Waltera, uslijedile su (ponovno pod Walterovim vodstvom) izvedbe uz amsterdamski Concertgebouw-orkestar 13. ožujka u Amsterdamu te 16. istog mjeseca u Rotterdamu. Dvije godine ranije, Bečki filharmoničari pod vodstvom Felixa Weingartnera izveli su njegovu simfonijsku poemu *Vorfrühling*, a 1932. opera *Die Bakchantinnen* prema Euripidu predstavljena je u Bečkoj državnoj operi pod palicom Clemensa Kraussa. Posljedično, 1934. i 1935. objavljena su dva važna članka u časopisu *Der Anbruch*, u to doba vodećem časopisu na polju suvremene glazbe, prema kojima je Wellesz prepoznat kao jedan od onih glazbenika koji "u potpunosti shvaćaju odgovornost kreativnog umjetnika" te u čijim su ostvarenjima "temeljni elementi glazbe, kao

što su melodija, harmonija i ritam, ponovno otkriveni te predstavljeni u potpuno novom kontekstu”.

Rođen u Beču, napola Židov, napola Mađar - a Bečanin u istinskom smislu te riječi, asimilirao je u svojem djelovanju tradiciju europskoga kozmopolitizma. Ugledni skladatelj, glazbeni pedagog i priznati muzikolog (cijenjen kao prvi i najvažniji suvremeni muzikološki proučavatelj bizantske glazbe i notacije), od najranije dobi svirao je klavir, studirao je muzikologiju kod Guida Adlera, te kontrapunkt između 1905. i 1906. kod Arnolda Schönberga, čiju je najraniju biografiju napisao 1920. godine.

Do 1938. glasio je za jednog od najizvođenijih suvremenih kompozitora - sve dok vladavina nacističkog terora nije stavila ruku na umjetnost. Nakon premijere 1924. u Mannheimu, njegova opera *Alkestis* postavljena je i u Hannoveru, Bremenu, Geri, Kölnu, Dessauu, Stuttgartu, Coburgu i Berlinu, jednočinka *Scherz, List und Rache* u Stuttgartu (1928.), Magdeburgu, Dortmundu, Lübecku, Görlitzu i Berlinu (te također u Salzburgu, Beču i Linzu), a *Perzijski balet*, posvećen Arnoldu Schönbergu, u Donaueschingenu (1924.), Munsteru, Mannheimu, Geri, Darmstadtu, Stuttgartu, Saarbrückenu i Mainzu. Godine 1933. u tome trenutku uspješni skladatelj, optužen je i bojkotiran od nacističke vlasti kao predstavnik “degenerirane umjetnosti”.

Ožujka 1938., pripremajući izvedbe *Prosperovih čaranja* u Nizozemskoj, Wellesz je odlučio odustati od povratka u domovinu, te je, kao ugledni skladatelj i znanstvenik, prihvatio poziv iz Londona, samim početkom 1939. zauzevši poziciju profesora na Sveučilištu u Oxfordu. Supruga Emmy, ugledna povjesničarka umjetnosti, te njihove kćeri Magda zajedno sa suprugom i Elisabeth, pridružile su mu se već srpnja 1938. godine.

Nažalost, od toga naglog prekida uspješne umjetničke karijere, Wellesz se nikad nije do kraja oporavio, a na čitavih pet godina čak je u potpunosti prekinuo skladateljsku aktivnost. Njegova scenska djela otad su rijetko uvrštavana u programe, pa čak je i njegove instrumentalne skladbe konzervativna publika smatrala suviše modernima; s druge strane, nova avangarda nakon Drugoga svjetskog rata odbacila ga je kao

staromodnog. Ironično, trideset godina nakon što je sudjelovao u utemeljenju ISCM-a (Međunarodnog društva za suvremenu glazbu), Welleszova glazba nije više bila izvođena na festivalima toga uglednog udruženja.

Prosperova čaranja, op. 53 iz 1936. godine, pokazat će se temeljnim ostvarenjem i vrhuncem Welleszova dramatskog simfonijskog stila na tragu Brucknera i Mahlera, a nagovijestit će skladateljeve “engleske godine” kako izvorima nadahnuća u Shakespeareu i *Oluji*, tako i referencijama na veliku austrijsku simfonijsku tradiciju kojoj će se Wellesz okrenuti s ponovnom aktivacijom skladateljske djelatnosti.

Uspjeh praizvedbe u veljači 1938. u Beču, potaknut će već spomenutu amsterdamsku izvedbu uz skladateljevu nazočnost 13. ožujka 1938. (djelo će Wellesz posvetiti Rudolfu Mengelbergu, tadašnjem umjetničkom ravnatelju Concertgebouw-orkestra), točno na dan nacističke aneksije Austrije (druga kompozicija na programu bit će Brucknerova Četvrta simfonija). Umjesto da se vrati u domovinu, Wellesz će, potaknut dramatičnim događajima, poći put Engleske te uskoro postati profesor na Oxfordu. Slavno londonsko sveučilište, koje mu je šest godina ranije dodijelio titulu počasnog doktoranda, prihvatit će ga otvorenih ruku, kao prvoga Austrijanca koji je za svoj skladateljski i znanstveni rad primio tu prestižnu titulu - prvog nakon velikog Josepha Haydna.

* Ulomci teksta preuzeti su iz teksta Hartmuta Kronesa na mrežnoj stranici www.egonwellesz.at Fondacije Egona Wellesza iz Beča

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

FILHARMONIJSKI BAL

30. PROSINCA 2018. • 20:30 / LISINSKI

JOHANN STRAUSS ML.

CARSKI VALCER, op. 437

Kaiser-Walzer (Carski valcer), op. 437 **Johann Strauss ml.** (Beč, 1825. - Beč, 1899.) skladao je 1889. godine, pred odlazak u Berlin, gdje će u jesen iste godine voditi pet koncerata u novootvorenoj koncertnoj dvorani Königsbau.

Skladba je prvotno nosila naslov *Hand in Hand (Ruka u ruci)*, a skladana je u povodu posjeta austrijskog cara Franje Josipa I. njemačkom caru Wilhelmu II., kojim je Austrija "pružila ruku prijateljstva" Njemačkoj.

Lukavi nakladnik Fritz Simrock predložio je Straussu kako bi bilo bolje naslov valcera promijeniti u *Carski*, jer će tako taštine obojice imperatora biti podjednako zadovoljene. Ipak, na ilustriranoj naslovnici klavirskoga izdanja zasjala je samo austrijska carska kruna.

Pod ovim nazivom ova je sjajna kompozicija, u izvedbi orkestra od stotinu svirača, praižvedena 21. listopada 1889. godine na trećem Johannovu koncertu u Berlinu. *Fremden-Blatt* je kasnije zapisao: "Posljednji valcer počinje u pruskom, ratničkom ozračju... ali onda bečko u skladatelju prevlada i sve opet poprimi uobičajeni, istinski bečki uzlet i pokret".

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Dočekajmo
NOVU na balu iz snova!

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek**,
Korana Rucner, Saki Kodama, Alina Gubajdulina, Lana Adamović,
Martina Sačer Pavlin, Kornelija Balaž, Ana Slavica, Odette Cavaliere,
Neven Manzoni, Marija Bašić, Lovorka Moslavac, Mario Bratković,
Teodora Sucala Matei, Davide Albanese

VIOLINE II. Sho Akamatsu*, Darko Franković**, Val Bakrač, Ivo Jukić,
Tomislav Ištok, Josip Novosel, Mirela Džepina Finta, Vera Kurova,
Iva Kralj, Dragana Tomić, Sergii Vilchynskiy, Margareta Ugrin,
Sandra Bingula Nožica, Branimir Vagroš

VIOLIE Lucija Brnadić*, Krešimir Ferenčina**, Marko Otmačić,
Tvrtko Pavlin, Miroslav Mrazović, Asja Frank Perčić, Pavla Kovač,
Igor Košutić, Aleksandar Jakopanec, Lovorka Abramović Šoljan,
Maja Pinterić Šibl

VIOLONČELI Jasen Chelfi*, Zita Varga**, Vinko Rucner**, Oliver Đorđević,
Dora Kuzmin Maković, Martina Pavlin, Tajana Bešić, Miljenko Šajfar

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Antal Papp**, Dubravko Palanović,
Tihomir Novak, Borna Dejanović, Franjo Zvonar, Ilin Dime Dimovski

FLAUTE Renata Penezić*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dani Bošnjak

OBOE Branka Bošnjak*, Vittoria Palumbo

ENGLLESKI ROG Žarko Antonić

KLARINETI Davor Reba*, Mario Fabijanić*

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Matko Smolčić, Vasko Lukas

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Zdravko Haubrih, Lenart Istenič, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Rukljjić*, Dario Cepić, Luko Saulović

TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Ivan Mučić

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Leonardo Losciale, Renato Palatinuš, Stanislav Muškinja,
Julija Furek, Janko Adamek

HARFA Mirjam Lučev-Debanić*, Veronika Čiković

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vođe dionica / ** zamjenici vođa dionica

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 18.1.2019.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

In memoriam MILAN HORVAT

ANDREW GRAMS dirigent
GORAN FILIPEC klavir

MOZART / LISZT/BUSONI / MENDELSSOHN

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 8.2.2019.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

DAVID DANZMAYR *dirigent*
CLAIRE HUANGCI *klavir*

SANJA DRAKULIĆ
LUDWIG VAN BEETHOVEN

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

PLAVI CIKLUS

Grad Zagreb

**WIENER
OSIGURANJE**
VIENNA INSURANCE GROUP

BCC
SERVICES

PEUGEOT

ULAZNICE.HR
VAŠE MJESTO U PRVOM REDU

JutarnjiLIST

Grad Zagreb

PARTNERI U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

JutarnjiLIST **START**

VIJENAC

ZAGREB
my grad

SPONZORI

**WIENER
OSIGURANJE**
VIENNA INSURANCE GROUP

BCC
SERVICES

ULAZNICE.HR
VAŠE MJESTO U PRVOM REDU

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

DRUŠTVO PRIJATELJA ZAGREBAČKE FILHARMONIJE

objavljuje članove *Društva*, i one koji se žele učlaniti, na mjesečno druženje u utorak, 8. siječnja 2019. godine u *Hrvatski glazbeni zavod*, s početkom u 19.30 sati. Gost večeri je maestro **DAVOR BOBIĆ**. Bit će to **AUTORSKA VEČER** povodom 50. obljetnice života.

Za Društvo: Anđelko Ramušćak, predsjednik

Izdavač: Zagrebačka filharmonija
Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj
Urednik: Ivan Lozić
Korektura: Ana Marić
Oblikovanje i grafička priprema:
G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.
Tisak: Printera Grupa d.o.o.
Cijena: 5 kuna

www.zgf.hr